

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, தந்தையின் நினைவில் இருப்பது நீங்கள் தொடர்ந்தும் பிறருக்கு வழங்க வேண்டிய மிகவும் இனிமையான தோலி (பிரசாதம்) ஆகும். நீங்கள் தொடர்ந்தும் பிறருக்கு அன்புவினதும் பற்றாவினதும் அறிமுகத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதே அதன் அர்த்தமாகும்.

கேள்வி: நிரந்தரமான நினைவில் நிலைத்திருப்பதற்கு இலகுவான வழி என்ன?

பதில்: நிரந்தரமான நினைவில் நிலைத்திருக்க வேண்டுமாயின், உங்கள் சரூரத்தையும் சரூர உறவினார் அனைவரையும் மறந்திடுங்கள். நடந்து உலாவித்திரியும் போதெல்லாம், நினைவில் நிலைத்திருக்கப் பயிற்சி செய்யுங்கள். யோகத்தில் இருக்கும் போது, நீங்கள் சிவப்பு ஒளியை நினைத்தாலுமே உங்கள் யோகம் துண்டிக்கப்படும். உங்களால் நிரந்தரமான நினைவில் நிலைத்திருக்க முடியாது. தமக்காக விசேடமாக யோகம் செய்யுங்கள் என வேண்டுகின்றவர்களால் யோகம் செய்ய முடியாது.

பாடல்: ஓ இரவுப் பயணியே, களைப்படையாதீர்கள்! விடியலுக்கான இலக்கு தொலைவில் இல்லை.

ஓம் சாந்தி. இப்பொழுது இரவு என்பதால் இது யோகத்திற்கான விடயமாகும். கலியுகம் இரவு என்றும் சத்தியயுகம் பகல் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் இப்பொழுது கலியுக இரவிலிருந்து, சத்தியயுகப் பகலிற்குச் செல்கின்றீர்கள். ஆகையாலேயே நீங்கள் இரவை மறந்து பகலை நினைவு செய்ய வேண்டும். நாகம் உங்கள் புத்தியிலிருந்து அகற்றப்பட வேண்டும். புத்தி கூறுகின்றது: இது உண்மையில் நாகமாகும். வேறு எவரதும் புத்தியும் இவ்வாறு கூற முடியாது. புத்தி ஆத்மாவிலேயே உள்ளது. பாபா இப்பொழுது உங்களை இரவிலிருந்து பகலிற்கு அழைத்துச் செல்வதற்கே வந்துள்ளார் என்பதை ஆத்மா அறிந்துள்ளார். தந்தை கூறுகின்றார்: ஓ ஆத்மாக்களே, நீங்கள் இப்பொழுது சுவர்க்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். எவ்வாறாயினும், நீங்கள் முதலில் அமைதிதாமத்திற்கும் பின்னர் சுவர்க்கத்திற்கும் செல்ல வேண்டும். அதாவது முதலில் நீங்கள் வீட்டிற்கான யோகிகளும் அதன் பின்னர் இராச்சியத்திற்கான யோகிகளும் ஆவீர்கள். மரண உலகம் அதாவது இரவு இப்பொழுது முடிவடைய உள்ளது. நீங்கள் இப்பொழுது பகலிற்குச் செல்ல வேண்டும். இதுவே இறைவனின் யோகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அசரூரியான கடவுள் எங்களுக்கு யோகம் கற்பிக்கின்றார். அதாவது, அவர் ஆத்மாக்களாகிய எங்களைத் தனக்கு நிச்சயம் செய்து கொள்கின்றார்; இது ஆன்மீக யோகம் ஆனால் ஏனையவையோ பௌதீக யோகமாகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஓர் இடத்தில் மாத்திரம் அமர்ந்தவாறு யோகம் செய்யக் கூடாது. மக்கள் தாம் எவ்வாறு அமர்ந்திருந்து யோகம் செய்கின்றார்களோ அதனையே பிறருக்கும் கற்பிக்கின்றார்கள். இங்கே, ஒரு குறிப்பிட்ட முறைபிலேயே அமர்ந்து யோகம் செய்ய வேண்டும் என்று உங்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுவதில்லை. ஆம், நீங்கள் ஒரு ஒன்று கூடவில் மிகவும் ஒழுக்கமாக அமர வேண்டும். ஆனால் நீங்கள் விரும்பியவாறு அமர்ந்து யோகம் செய்யலாம். நீங்கள் நடந்து உலாவித்திரியும் யோகம் செய்யலாம். படுத்திருந்தவாறும் செய்யலாம். ஓவியர்களினால் யோகம் செய்தவாறே ஓவியம் தீட்ட முடியும். அவர்கள் சிவபாபாவின் படங்களை வரைகின்றார்கள், அவருடனேயே அவர்களின் யோகம் உள்ளது. அது எங்கள் பாபா என்பதையும், அவர் பரந்தாமமான அசரூரியான உலகில் இருக்கின்றார் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்துள்ளார்கள். நாங்களும் அவ்விடத்து வாசிகளே. ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் அங்கேயே செல்ல வேண்டும். நீங்கள் நடந்து உலாவித்திரியும் போதெல்லாம் இது உங்கள் புத்தியில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். உங்களுக்காக விசேடமாக தபஸ்யாவில் அமரவோ அல்லது உங்களுக்காக வேறு எவரும் யோகம் செய்ய வேண்டும் என்றோ நீங்கள் கேட்கக் கூடாது. அது பிழையாகும். மூடர்களே இவ்வாறு வேண்டுவார்கள். ஒரு லௌகீகத் தந்தையை அவரின் குழந்தைகள் ஒரு இடத்தில் மாத்திரம் இருந்தவாறா நினைவு செய்கின்றார்கள்? அவர்கள் தொடர்ந்தும் 'பாபா, பாபா!' என்று எப்பொழுதுமே கூறிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவரை அவர்கள் எப்பொழுதுமே மறப்பதில்லை. சிறு குழந்தைகள் மேலும் அதிகளவில் தமது தந்தையை நினைவுசெய்வார்கள். அவர்களின் வாய்; எந்நேரமும் பேசிக் கொண்டே இருக்கும். எனவே, இங்கே நீங்கள் ஏன் பரலோகத் தந்தையை மறக்கின்றீர்கள்? புத்தியின் யோகம் ஏன் துண்டிக்கப்படுகின்றது? உங்கள் உதடுகளினால் நீங்கள் 'பாபா, பாபா' என்று எப்பொழுதும் கூறிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. ஆத்மாவிற்கு தான் பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும் என்பது தெரியும். நீங்கள் ஓரிடத்திலிருந்து மாத்திரம் யோகம் செய்யும் பழக்கத்தை வளர்ப்பார்களாயின் அது யோகம் அல்ல. இந்த இறை யோகத்தைக் கடவுளே வந்து உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். அவர் யோகத்தின் பிரபுவான யோகேஸ்வர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். கடவுள் உங்களுக்கு யோகம் கற்பிக்கின்றார்: உங்கள் தந்தையான என்னை நினைவு செய்யுங்கள்! தூதி (மூத்த சகோதரி) ஒருவர் முன்னால் அமர்ந்திருந்து தியானம் செய்யும் போது, தியான அனுபவம் அதிகளவு கிடைக்கின்றது என்றிருக்கக் கூடாது. அத்தகைய குழந்தைகளின் யோகம் நிரந்தரமாக இருக்க முடியாது. உதாரணத்திற்கு உங்களுக்கு இதயத்தில் ஒரு பிரச்சனை இருக்குமாயின், உங்களை யாரும் தியானத்தை நடாத்துங்கள் என்று கேட்பார்களா? இது உங்கள் புத்தியினால் நினைவு செய்ய வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். மக்கள் கற்பிக்கின்ற யோக முறைகள் அனைத்தும் பிழையானவை. இந்த உலகில் யோகிகள் எவரும் இல்லை. உண்மையில், நீங்கள் எவரையும் நினைவுசெய்தால் அது யோகமாகும். நீங்கள் மாம்பழத்திற்கு ஆசைப்பட்டால் உங்கள் யோகம் அதனுடன் இணைக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் சிவப்பு ஒளியை விரும்பினால் அதனை நீங்கள் நினைவுசெய்கின்றீர்கள், அது அந்த ஒளியுடன் யோகம் செய்வதாகும். எனினும், இங்கே, உங்கள் சரூரத்தையும், சரூர உறவினரையும் நீங்கள் மறந்து, என்னுடன் மாத்திரம் யோகம் செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதே நீங்கள் நன்மை பெற்று, நீங்கள் பாவத்தை வென்றவர்கள்

ஆகுவார்கள். தந்தை மாத்திரமே வந்து உங்களுக்கு சற்கதிக்கான பாதையை காட்டுகின்றார். தந்தையைத் தவிர வேறு எவராலும் உங்களுக்கு சற்கதி அருள முடியாது. ஏனைய அனைவரும் உங்களுக்கு சரீரழிவிற்கான பாதையை மாத்திரமே காட்டுகின்றார்கள். சுவர்க்கம் சற்கதி என்று அழைக்கப்படுகின்றது, ஆனால் முக்தி தாம் ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் வசிக்கும் எங்கள் ஷடாகும். இந்த நேரத்தில், மனிதர்களின் வழிகாட்டல்கள் அனைவரையும் சரீரழிவிற்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. அசரீரியான தந்தை வந்து உங்களுக்கு சற்கதியை அருளும் போது, அதன் பின்னர் நாங்கள் அரைக்கல்பத்திற்கு சற்கதியில் நிலைத்திருக்கின்றோம். அங்கே, எவரும் கடவுளைத் தேடியோ, முக்திக்காக அல்லது ஜீவன்முக்திக்காக வாசல் வாசலாக அலைந்து திரிவதில்லை. இராவணனது ஆட்சி ஆரம்பமாகும் போதே, நங்கள் வாசல் வாசலாக தடுமாறித்திரிகின்றோம். ஏனெனில் நங்கள் விழ ஆரம்பிக்கின்றோம். பக்தியும் ஆரம்பிக்க வேண்டியுள்ளது. நங்கள் இப்பொழுது உங்கள் சரீரத்தை நீக்கி, சிவாலயத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதை நங்கள் அறிவோம். சத்தியபுகம் எல்லையற்ற சிவாலயம் ஆகும். இந்த நேரத்தில், இது ஒரு விலைமாதர் இல்லமாகும். நங்கள் இவ்விடங்களை நினைவு செய்ய வேண்டும். நங்கள் சிவபாதாவை நினைவு செய்யாத போது, நங்கள் போகிகளாக அல்ல, போகிகளாக (இந்திரிய சுகத்தில் இருப்பவர்;) இருக்கின்றோம். நங்கள் கூறுவதை வந்து செவிமடுங்கள் என நங்கள் மக்களிடம் வினவும் போது, இரண்டு வார்த்தைகளை மாத்திரமே கேட்க முடியும் என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அந்த இரு வார்த்தைகளும் மிகவும் பிரபல்மானவை: மன்மனாவலம் மதியாஜிபவலம் ஆகும். என்னையும் உங்கள் ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்யுங்கள். இந்த இரு வார்த்தைகளினூடாகவே நங்கள் ஜீவன்முக்தியை பெறுகின்றோம். தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவு செய்தால், நங்கள் நோயிலிருந்து விடுபடுவோம், சக்கரத்தை நினைவுசெய்தால் நங்கள் செல்வந்தர் ஆகுவோம். இந்த இரு கூற்றினூடாக நங்கள் என்றென்றும் ஆரோக்கியமாகவும், செல்வந்தராகவும் ஆகுகின்றோம். ஏதேனும் ஒன்று சரியாயின் அதனை நங்கள் பின்பற்ற வேண்டும். தவறினால், நங்கள் ஒரு முட்டாள் என்பது புரிந்து கொள்ளப்படும். அல்பாவும் பற்றாவும் இரு கூற்றுகளே. அல்பா அல்லாவும், பற்றா படைப்பும் ஆகும். பாபா அல்பாவும் பற்றா இராச்சியமும் ஆகும். உங்களில் சிலர் இராச்சியத்தைப் பெறுகின்றார்கள், ஏனையோர் பிரஜைகள் ஆகுகின்றார்கள். நாள்முழுவதும் நங்கள் தந்தையையும் இராச்சியத்தையும் எவ்வளவு நேரம் நினைவுசெய்தோம் என்பதற்கான அட்டவணையை வைத்திருக்க வேண்டும். தந்தை ஒருவர் மாத்திரமே இந்த ஸ்ரீமத்தைக் கொடுக்கின்றார். தந்தை ஆத்மாக்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். மக்கள் செல்வத்தை அடைய அதிகளவு பிரயத்தனம் செய்கின்றார்கள். பிரம்மாவிடம் அதிகளவு செல்வம் இருந்தது. அவர் அல்பாவிடம் இருந்து இராச்சியத்தைப் பெறவுள்ளேன் என்பதைத் தான் கண்ட போது, 'இச் செல்வத்தை வைத்துக் கொண்டு நான் என்ன செய்யப் போகின்றேன்? நான் அனைத்தையும் அல்பாவிடம் கொடுத்து விட்டு இராச்சியத்தை பெற்றாலென்ன?' என்று அவர் நினைத்தார் பாபா இதன் அடிப்படையில் இயற்றப்பட்ட பாடல் ஒன்றையும் வைத்திருந்தார்: 'முதலாமவர் அல்லாவையும், இரண்டாமவர் இராச்சியத்தையும் பெற்றார்'. இந்த நேரத்தில், தான் நான்கு கரங்களையுடைய விஷ்ணு ஆகவுள்ளேன் என்பது அவரது புத்தியில் பிரவேசித்தது. இந்த செல்வத்தை நான் என்ன செய்வது? பாபா தனது புத்தியின் பூட்டை திறந்ததால் அவருக்கு அது புரிந்தது. பாபா செல்வம் சேர்ப்பதில் மும்முரமாக இருந்தார். ஆனால் ஓர் இராச்சியத்தை ஒருவர் பெறுவதாயின், அவர் ஏன் கழுதை வேலை செய்ய வேண்டும்? இருப்பினும் பாபா பட்டினி கிடக்கவில்லை. பாபாவிடம் வருகின்ற அனைவரும் மிகவும் நன்றாகவே பராமரிக்கப்படுகின்றார்கள். ஷட்டில் அவர்கள் பட்டினி கிடக்கக்கூடும். இங்கே பாபாவின் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவார்கள் மிக நல்ல உதவியை பெறுகின்றார்கள். பாபா கூறுகின்றார்: அனைவருக்கும் பாதையை காட்டுங்கள்: எல்லையற்ற தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். அத்துடன் சக்கரத்தின் ஞானத்தையும் நினைவுசெய்தால் உங்கள் படகு கரையேறும். படகோட்டி உங்கள் படகை கரையேற்றவே வந்துள்ளார். ஆகையாலேயே அவர்கள் தூய்மையாக்குபவரையும் படகோட்டியையும் நினைவு செய்கின்றார்கள். எனினும், எவருக்குமே தாம் யாரை நினைவு செய்ய வேண்டும் என்பது தெரியாது. ஏனெனில் கடவுள் சர்வவியாபி என்றே அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அவர்கள் சிவனின் விக்கிரகத்தைக் கடவுள் என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள். அவ்வாறாயின், அவர்கள் இலக்ஷ்மி நாராயணனையும் பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரையும் கடவுள் என்று ஏன் அழைக்கின்றார்கள்? அனைவரும் தந்தையாகிவிட நேர்ந்தால், ஆஸ்தியைக் கொடுக்கப் போவது யார்? கடவுளை சர்வவியாபி என்று அழைப்பதால், கொடுப்பவரும், பெறுவார்களும் இருக்க மாட்டார்கள். பிரம்மாவினூடாக ஸ்தாபனை இடம்பெற்றது என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. சிவன் உச்சியில் நிற்கின்றார். சிவபாபா பிரம்மாவினூடாக தேவர்களை உருவாக்குவதால் பிரம்மாவும் ஒரு தேவன் ஆகுவார். இது தந்தையின் கடமை மாத்திரமே ஆகும். அமரத்துவ ரூபமான அசரீரியானவர் என்று அவரது புகழே பாடப்படுகின்றது. ஓர் ஆத்மா அமரத்துவ ரூபமாவார். எந்த ஆத்மாவிற்கும் மரணம் ஏற்படுவதில்லை. ஆகையால் தந்தையும் அமரத்துவ சொரூபம் ஆவார். அனைவரது சரீரங்களும் அழிக்கப்படும். ஓர் ஆத்மாவிற்கு என்றும் மரணம் ஏற்படுவதில்லை. அங்கே ஒருபொழுதுமே அகால மரணம் ஏற்படுவதில்லை. அங்கே, நங்கள் சரீரத்தை நீக்கி இன்னொன்றை எடுக்க வேண்டும் என்பதை புரிந்து கொண்டிருப்போம். நங்கள் சுவர்க்கத்தில் இருப்போர்களாயின், நங்கள் சுவர்க்கத்திலேயே பிறப்பெடுப்போம். இங்கே, அனைவரும் நரகவாசிகளே. 'இன்னார் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றார்' என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஆகையால், அதற்கு முன்னர் அவர் நிச்சயமாக நரகத்திலேயே இருந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் அத்தகைய இலகுவானதொரு விடயத்தையுமே புரிந்து கொள்ளவில்லை! சந்நியாசிகளுக்கும் இது தெரியாது. அவர்கள் ஒளியுடன் ஒளி இரண்டறக்கலந்தது என்று கூறுகின்றார்கள். பாரதவாசிகளாகிய பக்தர்கள் கடவுளை நினைவுசெய்கின்றார்கள். பக்தர்கள் இல்லறத்தினர். ஏனெனில், பக்தி இல்லறப்பாதைக்கானதாகும். அவர்களிடம் (சந்நியாசிகள்) ஒளி தத்துவத்தைப் பற்றிய ஞானம் உள்ளது. அவர்கள் ஒளித்தத்துவத்துடன் யோகம் செய்து அதனுடன்; இரண்டறக் கலந்துவிடலாம் என்று நம்புகின்றார்கள். அவர்கள் ஆத்மா அழிவடையக்கூடியது என்று நம்புகின்றார்கள். அவர்களால் ஒருபோதும் உண்மையை கூற முடியாது. பரமாத்மா மாத்திரமே சத்தியம் ஆவார். இப்பொழுது நங்கள்

சத்தியசகவாசத்தில் இருக்கின்றார்கள். எனவே ஏனைய அனைத்து சகவாசமும் பொய்யாகும். கலியுகத்தால் உண்மை பேசும் எந்த மனிதருமே இல்லை. படைப்பவரையும் படைப்பையும் பற்றி எவரும் உண்மை பேசுவதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் இப்பொழுது உங்களுக்கு சகல சமயநூல்களினதும் சாராம்சத்தைக் கூறுகின்றேன். பிரதான சமயநூலான கீதையில், இந்த நேரத்தில் கிருஷ்ணர் அவலட்சணமாக இருப்பினும், ஸ்ரீமாத்மாவிற்குப் பதிலாக அவர்கள் ஒரு மனிதனின் பெயரை இட்டுள்ளார்கள். இப்பொழுது மக்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் நூங்கள் கிருஷ்ணரின் படத்தை உருவாக்க வேண்டும். நூங்கள் இரு வர்ணங்களில் அவரைக் காட்ட வேண்டும். ஒரு புறம் அவரை கருநீலமாகவும் மறுபுறம் வெள்ளை நிறமாகவும் காட்ட வேண்டும். அதன் பின்னர் அவர்களிடம் விளங்கப்படுத்துங்கள்: காமச் சிதையில் அமர்ந்ததால், அவர் அவலட்சணம் ஆகுகின்றார். ஞானச்சிதையில் அமர்ந்ததால் அவர் அழகானவர் ஆகுகின்றார். நூங்கள் இரு பாதைகளையும் காட்ட வேண்டும்: துறவறப்பாதை, இல்லறப்பாதை. கலியுகம் பின்னர் சத்தியயுகம் ஆகுகின்றது. சத்தியயுகத்தின் பின்னர் திரேதா, துவாபர, கலியுகங்கள் உள்ளன. ஆத்மா கூறுகின்றார்: முன்னர், நான் காமச்சிதையில் அமர்ந்திருந்தேன், ஆனால், இப்பொழுது ஞானச்சிதையில் அமர்ந்துள்ளேன். நூங்கள் தூய்மையற்றவர்களில் இருந்து இப்பொழுது தேவதை உலக வாசிகள் ஆகுகின்றார்கள் என்பதை குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். நூங்கள் யோகத்தில் இருக்கும் போது, ஒன்றை உருவாக்கினால் அது என்றுமே பிழையாகாது. உங்கள் புத்தி ஸ்திரமாக இருக்கும் பொழுது உங்களுக்கு உதவி கிட்டுகின்றது. எனினும் அது சிரமமாகும். பாபா கூறுகின்றார்: நானும் மறக்கின்றேன். இது மிகவும் வழக்கமான விளையாட்டாகும். நூங்கள் அதிகளவு பயிற்சி செய்ய வேண்டும். உங்களால் நிரந்தரமான நினைவில் நிலைத்திருக்க முடிவதில்லை. உலாவித்திரியும் போதெல்லாம் நினைவில் நிலைத்திருக்க முயற்சி செய்யுங்கள். நூங்கள் மலசலகூடத்தில் இருக்கும் பொழுதும் பாவனை நினைவுசெய்ய முடியும். நூங்கள் நினைவில் நிலைத்திருப்பதன் மூலம் சக்தியை பெறுகின்றார்கள். இந்த நேரத்தில் எவருக்கும் உண்மையான யோகம் என்னவென்று தெரியாது. தந்தையை தவிர ஏனைய அனைவரும் உங்களுக்கு பிழையாக யோகம் செய்யவே கற்பிக்கின்றார்கள். கடவுள் யோகம் கற்பித்த போதே, சுவர்க்கம் உருவாக்கப்பட்டது. மனிதர்கள் யோகம் கற்பித்த போது, சுவர்க்கம் நரகமாகியது. ஒருவர் சற்றேனும் பிழையான செயல்களைச் செய்யும் போது, அவரின் புத்தி பூட்டப்படுகின்றது. அவரால் 10 அல்லது 15 நிமிடங்களுக்கேனும் யோகத்தில் நிலைத்திருக்க முடிவதில்லை. அல்லாது விடின, வயோதிப பெண்கள், குழந்தைகள், நோயாளிகள் அனைவருக்குமே இது மிகவும் இலகுவாகும். இது மிகவும் சிறந்த தோலியாகும். ஒருவர் செவிடராகவோ ஊமையாகவோ இருப்பினும் அவராலும் சமிக்ச்சுகளின் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடியும். தந்தையை நினைவு செய்தால் உங்கள் ஆஸ்தியை நூங்கள் பெறுவீர்கள். மக்கள் வரும் போது அவர்களிடம் கூறுங்கள்: உலகைப் படைப்பவரான எல்லையற்ற தந்தைபிடமிருந்து, சுவர்க்கத்தின் நிலையான சந்தோஷம் என்ற ஆஸ்தியை பெறுவதற்கான பாதையை நான் உங்களுக்குக் காட்டுகின்றேன். நூங்கள் தொடர்ந்தும் இந்தத் துண்டுப்பிரசுரங்கள் போன்றவற்றை விநியோகிக்க வேண்டும். இங்கு வருகின்ற எந்த சமயத்தினருக்கும் விளங்கப்படுத்துவதற்கான ஆர்வமும் உற்சாகமும் உங்கள் இதயத்தில் இருக்க வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: சகல சரீர சமயங்களையும் துறந்திருங்கள். என்னை நினைவு செய்தால் உங்கள் பாவங்கள் அழிந்து நூங்கள் என்னிடம் வருவீர்கள். முதலில் இந்த நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு பின்னர் ஏனைய விடயங்களுக்குச் செல்லுங்கள். அதுவரை நூங்கள் அசையக் கூடாது. உங்களை ஓர் ஆத்மா என்று கருதி தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். இதுவே அதிமேலான முதந்தரமான விடயமாகும். இரு வார்த்தைகள் மாத்திரமே உள்ளன: தந்தையும் ஆஸ்தியுமான அல்ஃபாவும் ஸ்ற்றாவும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. உங்களிடம் உள்ள அனைத்தையும் அல்ஃபாவிடம் அர்ப்பணித்துவிட்டு உங்கள் இராச்சியத்தை பெறுங்கள். நூங்கள் எவ்வளவு நேரம் தந்தையையும் ஆஸ்தியையும் நினைவு செய்தீர்கள் என்பதற்கான அட்டவணையை வைத்திருங்கள்.

2. எப்பிழையான செயல்களையும் செய்யாதீர்கள். நிரந்தரமான நினைவில் நிலைத்திருக்க பயிற்சி செய்யுங்கள்.

ஆசுவாதம்: தந்தையின் சகவாசத்தை அனுபவம் செய்வதன் மூலம் கடவுளின் மூது அன்பு கொண்டவராகி, முயற்சியை அன்பாக மாற்றுவார் ஆகுவீர்களாக.

பாப்தாதா குழந்தைகளாகிய உங்களை அன்பும் ஒத்துழைப்பும் என்ற மடியில் அமர்த்தி, தனது இலக்கிற்கு உங்களை அழைத்துச் செல்கின்றார். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் கடவுளின் மூது அன்பு கொண்டிருந்து அவரின் மடியில் அமர்ந்திருக்கும் போது முயற்சி அன்பாக மாற்றம் அடையும். ஒவ்வொரு பணியையும் அன்பில் மூழ்கியிருந்து செய்யுங்கள். பாப்தாதா ஒவ்வொரு கணமும் ஒவ்வொரு ஊவுமுறையிலும் உங்களுடனேயே இருக்கின்றார். அவர் சேவையிலும் உங்கள் ஸ்திதியிலும் உங்களுடனேயே இருக்கின்றார். ஒவ்வொரு ஊவுமுறையிலும் உங்களுடன் இருப்பதற்கு அவர் தன்னை கொடுக்கின்றார். நூங்கள் அவரின் மூது அன்பாக இருந்து நேரத்திற்கு ஏற்ப, அந்த ஊவுமுறையில் அவருடன் நிலைத்திருந்தால் நூங்கள் தனிமையை உணர மாட்டீர்கள்.

சுலோகம்: சுய முன்னேற்றத்தினதும் சேவையினதும் சமநிலையே வெற்றிக்கான வழியாகும்.